

УДК 378.004

О.І. Сенченко, здоб. ступ. PhD (МДПУ, Запоріжжя)

ОСНОВНІ ПЕРЕВАГИ СЕРВІСІВ ВЕБ 2.0 У СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

В сучасну епоху цифрової трансформації, коли технології розвиваються з постійно зростаючою швидкістю, самонавчання стає невід'ємною частиною професійного життя фахівців з цифрових технологій. Швидкі зміни в галузях спонукають теперішніх спеціалістів змінюватися з кожним днем, відповідаючи останнім трендам та вимогам ринку. Сучасні технічні засоби відіграють ключову роль у пошуку, обробці та аналізу інформації. Постійне оновлення знань, вмінь та навичок стає буденною необхідністю. Сучасні інтернет-сервіси, що відрізняються інтерактивністю та соціальною спрямованістю, відкривають нові можливості для проектування ефективних стратегій самонавчання. У цих тезах ми розглянемо педагогічні засади та переваги які лежать в основі проектування самонавчання фахівців з цифрових технологій за допомогою веб-сервісів.

Самонавчання в контексті цифрових технологій ґрунтується на теоріях конструктивізму та коннективізму. Конструктивізм наголошує на активній ролі учня у процесі конструювання знань через взаємодію з навколишнім середовищем. Коннективізм, у свою чергу, розглядає навчання як процес формування зв'язків між різними джерелами інформації та створення особистих мереж знань. Сервіси Веб 2.0 надають платформу для реалізації цих принципів в повній мірі для самонавчання фахівців багатьох напрямків, зокрема спеціалістів з цифрових технологій.

Однією з ключових засад проектування самонавчання за допомогою сервісів Веб 2.0 є індивідуалізація навчального процесу. Фахівці з цифрових технологій мають можливість самостійно формувати свою навчальну траєкторію, обираючи ресурси та інструменти, що відповідають їхнім потребам та стилю навчання. Сервіси Веб 2.0, такі як вузькопрофільні ресурси, блоги, вікі, інструменти для педагогічної діяльності (створення інтерактивних презентацій, інфографіки, планування), дозволяють фахівцям створювати персоналізовані навчальні середовища та керувати власним процесом навчання.

Сервіси Веб 2.0 створюють умови для колаборативного навчання та обміну знаннями між фахівцями з цифрових технологій. Через участь

у професійних спільнотах, форумах та проектах фахівці можуть обмінюватися досвідом, ідеями та ресурсами, що збагачує їхнє самонавчання. Колаборативне навчання сприяє розвитку критичного мислення, креативності та навичок вирішення проблем, які є ключовими для успіху в цифровому середовищі.

Проектування самонавчання за допомогою сервісів Веб 2.0 передбачає розвиток навичок саморефлексії та моніторингу власного прогресу. Інструменти, такі як блоги, навчальні платформи, професійні ком'юніті дозволяють фахівцям документувати свій навчальний шлях, аналізувати досягнення та визначати області для вдосконалення. Регулярна рефлексія допомагає фахівцям усвідомлювати свої сильні та слабкі сторони, ставити цілі та коригувати стратегії самонавчання.

Самонавчання за допомогою сервісів Веб 2.0 відкриває можливості для розширення професійних мереж фахівців з цифрових технологій. Через активну участь у соціальних мережах, професійних спільнотах та заходах фахівці можуть встановлювати зв'язки з колегами, експертами та потенційними роботодавцями. Ці зв'язки забезпечують доступ до нових знань, можливостей співпраці та кар'єрного зростання.

Сервіси Веб 2.0 надають фахівцям з цифрових технологій доступ до широкого спектру актуальних ресурсів для самонавчання. Онлайн-курси, вебіари, подкасти та блоги експертів дозволяють фахівцям бути в курсі останніх трендів та інновацій у галузі цифрових технологій. Доступність якісних ресурсів є ключовим фактором ефективного самонавчання та професійного розвитку в умовах швидких технологічних змін.

Використання сервісів Веб 2.0 сприяє покращенню та розвитку цифрових навичок учнів та викладачів, допомагає покращити пошук та обробку інформації, прививає звичку критично оцінювати джерела, вчить безпечному використанню ресурсів в цифровому середовищі, підвищують мотивацію, дозволяють опанувати нові методи навчання.

Однак навчальний процес за допомогою інтернет-сервісів, разом з беззаперечними перевагами, має також ряд викликів. На поточний момент організація рівного доступу до інтернет-мережі подекуди може стикатися з певними складнощами. Не менш важливим викликом є і можлива відсутність соціальної взаємодії, коли нестача безпосереднього спілкування, притаманна традиційному навчальному процесу може негативно впливати на соціалізацію, що тягне за собою зниження продуктивності. Додаткової уваги потребує також підтримання кібербезпеки на достатньому рівні задля уникнення різного рода шахрайства та кібератак, гіпотетично спрямованих на заволодіння інтелектуальною власністю. Також сучасна кількість веб-

сервісів для виконання будь-яких задач потребує додаткового часу на вивчення та аналіз наявних ресурсів, що на початку майже неминуче призводить до певних ускладнень у навчальному процесі.

Майбутні дослідження можуть зосередитися на емпіричному вивченні впливу сервісів Веб 2.0 на ефективність самонавчання фахівців з цифрових технологій, а також на розробці практичних рекомендацій щодо оптимізації процесу проектування самонавчання з урахуванням індивідуальних потреб та контексту професійної діяльності.

Інформаційні джерела

1. Балик Н., Шмигир Г. Впровадження штучного інтелекту в освіту шляхом використання ChatGPT. Актуальні аспекти розвитку STEAM-освіти в умовах євроінтеграції : збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції, м. Кропивницький, 21 квітня 2023 р. Кропивницький : ДонДУВС, 2023. С. 147–149.
2. Волинець В. Використання технологій віртуальної реальності в освіті. Неперервна професійна освіта: теорія і практика. 2021. № 2. С. 40–47. DOI: <https://doi.org/10.28925/1609-8595.2021.2.5>.
3. Гаврилова Л.Г., Бескорса О.С., Ішутіна О.Є. Європейський досвід підготовки майбутніх учителів англійської мови початкової школи в умовах цифровізації освіти. Перспективи та інновації науки. Серія «Педагогіка, психологія, медицина». 2021. № 5(5). С. 153–171.
4. Грицько В.В., Котубей В.Ф. Цифровізація професійної підготовки майбутніх учителів: специфіка протікання та особливості сприйняття студентами. Інноваційна педагогіка. 2021. Вип. 38. С. 121–126. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2021/38.24>.
5. Колеснікова І.В. Цифровізація освітнього процесу в закладі післядипломної педагогічної освіти. Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. 2020. Вип. 78. С. 117–120. DOI: <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2020.78.25>.
6. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.01.2018 № 67-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-p> (дата звернення: 10.06.2023).
7. Кочерга Є.В., Сасенко О.В. Цифровізація професійної підготовки майбутніх вчителів початкових класів. Інформаційні технології в соціокультурній сфері, освіті та економіці : матеріали VI Міжнар. наук.-практ. конф. студентів і молодих учених, м. Київ, 19–20 квітня 2022 р. Київ : КНУКіМ, 2022. С. 103–105.